

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/115/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113208917
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5113208917.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľa spol. U. A., Q..A., A. A. M. X, XXX XX K., T. XX XXX XXX, proti odporcovi: M. W., G.. XX.XX.XXXX, E. K.: K. XXXX/XX, XXX XX K. X, o zaplatenie 552,94 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 289,67 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 289,67 € od 26.08.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa návrh zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 11.03.2013 domáhal súdneho výroku, ktorým by súd uložil odporcovi zaplatiť sumu 552,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne z dlžnej sumy od 26.08.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzavrel Zmluvy č. B0928705, A2163397 a A5549269, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv navrhovateľ vypožičal odporcovi 3 ks SIM karty, ktoré umožňujú odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. SIM kartám boli pridelené účastnícke čísla XXXXXXXXXXX,XXXXXXXXXX Q. XXXXXXXXXXX. Navrhovateľ sa domáhal jednak zaplatenia ceny služieb v sume 302,94 eur a zároveň náhrady škody, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Samsung Monte S5620 vo výške 179,- eur a Huawei E173 USP mod vo výške 71,- eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, tj. ide o škodu, ktorú odporca spôsobil navrhovateľovi tým, že získal telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že sa podpisom dodatkov zaviazal používať služby a platiť za ne po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 11.08.2011 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani len čiastočnou úhradou. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania v súlade so Všeobecnými podmienkami čl. 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, tj. od 26.08.2011.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Podľa ust. § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie vecí samej nie je potrebné nariadovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie vecí vzdali.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 156 ods. 1 O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd v súlade s ust. 115a ods. 1 a 2 v spojitosti s § 156 ods. 1 a 3 a § 200ea ods. 1 O.s.p. prejednal vec bez nariadenia pojednávania a vyhlásil verejne rozsudok dňa 06.09.2013.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ s odporcom uzavrel dňa 02.12.2004 Zmluvu o pripojení č. B0928705. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie elektronických komunikačných služieb v účastníckom programe Paušál 60 prostredníctvom mobilného telefónu s telefónnym číslom XXXXXXXXXXXX.

Navrhovateľ s odporcom uzavrel dňa 13.12.2005 ďalšiu Zmluvu o pripojení č. A2163397. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie elektronických komunikačných služieb v účastníckom programe Paušál 299,- Sk, a to prostredníctvom mobilného telefónu LG C3310 s prideleným telefónnym číslom XXXXXXXXXXXX. Neskôr dodatkom k tejto zmluve zo dňa 15.04.2010 navrhovateľ odporcovi odpredal mobilný telefón Samsung Monte S5620 za kúpnu cenu 1,- eur s DPH.

Navrhovateľ s odporcom uzavrel dňa 10.03.2011 v poradí tretiu Zmluvu o pripojení č. A5549269. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie elektronických komunikačných služieb v účastníckom programe Mobilný Orange Internet Klasik +, a to prostredníctvom telekomunikačného zariadenia Huawei E173 USB modem s prideleným telefónnym číslom XXXXXXXXXXXX. Dodatkom k tejto zmluve zo dňa 10.03.2011 navrhovateľ odporcovi odpredal toto mobilné telekomunikačné zariadenie Huawei E173 USB za kúpnu cenu 9,- eur s DPH.

Využívaním elektronických komunikačných služieb odporcom mala navrhovateľovi vzniknúť celková pohľadávka v sume 302,94 eur ako nezaplatené mesačné poplatky za využitie poskytnutých služieb, ako to vyplýva aj z pokusu o zmier zo dňa 11.08.2011. Odporcovi navrhovateľ zaslal pokus o zmier s rozpisom neuhradených faktúr. Odporca na pokus o zmier nereagoval ani len čiastočnou úhradou.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon): Zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 2 zákona: Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a) zákona: Podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ustanovenia 42 ods. 4 písm. b) zákona: Účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Navrhovateľ vyúčtoval odporcovi cenu za poskytnuté a spotrebované elektronické služby nasledovnými faktúrami :

- faktúra č.5121232042 zo dňa 28.04.2011, splatná dňa 12.05.2011 na sumu 14,99 eur, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby,

- faktúra č.5121138850 zo dňa 28.04.2011, splatná dňa 12.05.2011 na sumu 19,67 eur, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby,

- faktúra č.5121144991 zo dňa 28.04.2011, splatná dňa 12.05.2011 na sumu 114,76 eur, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby,

- faktúra č.5124492759 zo dňa 27.05.2011, splatná dňa 10.06.2011 na sumu 14,99 eur, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby,

- faktúra č.5124405852 zo dňa 27.05.2011, splatná dňa 10.06.2011 na sumu 87,78 eur, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby,

- faktúra č.5127773768 zo dňa 27.06.2011, splatná dňa 11.07.2011 na sumu 1,33 eur, ktorou vyúčtoval poplatok za upomienku,

- faktúra č.5127697116 zo dňa 27.06.2011, splatná dňa 11.07.2011 na sumu 3,98 eur, ktorou vyúčtoval poplatok za odpojenie,

- faktúra č.5127789507 zo dňa 27.06.2011, splatná dňa 11.07.2011 na sumu 3,98 eur, ktorou vyúčtoval poplatok za odpojenie,

- faktúra č.5127703874 zo dňa 27.06.2011, splatná dňa 11.07.2011, ktorou vyúčtoval poplatok za odpojenie 3,98 eur a poplatky za využité komunikačné služby v sume 37,48 eur.

V konaní mal súd za nesporne preukázané, že odporca porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmlúv o pripojení č. B0928705, A2163397 a A5549269 a dodatkov k nim tým, že riadne a včas nezaplatil cenu za poskytnuté telekomunikačné služby. V dôsledku uvedeného vznikla odporcovi v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení povinnosť zaplatiť navrhovateľovi pohľadávku za neuhradené služby v sume 289,67 eur, pričom uvedené poplatky za využitie telekomunikačných služieb boli odporcovi vyfakturované nasledovnými faktúrami:

- faktúra č.5121232042 zo dňa 28.04.2011, splatná dňa 12.05.2011 na sumu 14,99 eur, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby,

- faktúra č.5121138850 zo dňa 28.04.2011, splatná dňa 12.05.2011 na sumu 19,67 eur, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby,

- faktúra č.5121144991 zo dňa 28.04.2011, splatná dňa 12.05.2011 na sumu 114,76 eur, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby,

- faktúra č.5124492759 zo dňa 27.05.2011, splatná dňa 10.06.2011 na sumu 14,99 eur, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby,

- faktúra č.5124405852 zo dňa 27.05.2011, splatná dňa 10.06.2011 na sumu 87,78 eur, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby,

- faktúra č.5127703874 zo dňa 27.06.2011, splatná dňa 11.07.2011, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby v sume 37,48 eur.

Keďže v konaní nebolo preukázané, že by odporca uhradil sumu 289,67 eur titulom ceny služieb využívaných na základe uzatvorených troch zmlúv o pripojení, na ktorých úhradu je odporca povinný v zmysle zmlúv a vyššie citovaných zákonných ustanovení, súd v súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami priznal navrhovateľovi sumu 289,67 eur, keďže dlh bol v tejto časti dostatočne preukázaný.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ): Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ: Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase, v ktorom došlo k omeškaniu odporcu s plnením peňažného záväzku voči navrhovateľovi: Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. (Sadzby sú uverejnené na internetovej stránke NBS SR).

Súd taktiež priznal navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania z tejto sumy v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to vo výške 9,5 % ročne (ako sadzbu 1,5 % zvýšenú o 8 percentuálnych bodov), a to odo dňa 26.08.2011, ako odo dňa nasledujúceho po dni uvedenom v pokuse pokonávku ako dátum splatnosti (25.08.2011), až do zaplatenia.

Okrem poplatkov za elektronické telekomunikačné služby navrhovateľ vyúčtoval odporcovi v zmysle predložených faktúr aj poplatok za odpojenie v sume 3,98 eur, a to faktúrou č. 5127697116 zo dňa 27.06.2011, faktúrou č. 5127789507 zo dňa 27.06.2011, faktúrou č. 5127703874 zo dňa 27.06.2011, a teda v celkovej sume 11,94 eur.

Čo sa týka týchto poplatkov za odpojenie v sume 11,94 eur, súd konštatuje, že navrhovateľ nepreukázal vznik záväzku odporcu hradiť navrhovateľovi takýto druh poplatku, a to práve vo vyfakturovanej výške. Zo žiadneho z priložených listinných dôkazov totiž nevyplýva, že by si navrhovateľ takýto poplatok práve za vykonanie odpojenia s odporcom dojednali. Okrem toho, ak by si boli aj zmluvné strany dohodli platenie tohto poplatku, navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, z akého dôvodu účtoval odporcovi práve poplatok v uplatňovanej sume po 3,98 eur. Navrhovateľ tarifou, cenníkom, alebo iným dokumentom nepreukázal opodstatnenosť uplatňovania tejto sumy ani čo do jej výšky. Z tohto dôvodu, s poukazom na to, že navrhovateľ tak neunesol dôkazné bremeno, súd návrh v časti uplatnenej sumy 11,94 eur s príslušenstvom zamietol.

Okrem toho si navrhovateľ uplatnil poplatok za upomienku v sume 1,33 eur, vyúčtovanú faktúrou č. 5127773768. Čo sa týka tohto poplatku za upomienku v konaní navrhovateľ nepreukázal, že by navrhovateľ odporcovi zasielal upomienku, na ktorú sa viaže vyúčtovaný poplatok. V súdnom spise sa nachádza len pokus o zmier zo dňa 11.08.2011, pričom je celkom zrejmé, že pokiaľ si účtoval navrhovateľ tento poplatok faktúrou zo dňa 27.06.2011 nemohlo ísť o poplatok za zaslanie neskoršej upomienky zo dňa 11.08.2011. Okrem toho, navrhovateľ nepreukázal, na akom základe si voči odporcovi uplatnil poplatok za upomienku práve v sume 1,33 eur, nedoložil žiadnu listinu, z ktorej by vyplývala dohoda účastníkov o výške poplatku za zaslanie upomienky. Navrhovateľ teda v tejto časti nepreukázal opodstatnenosť uplatnenej sumy, a preto súd uvedenú sumu, ani k nej náležiacie príslušenstvo titulom úrokov z omeškania nepriznal.

Ďalej si navrhovateľ uplatňoval sumu 250,- eur spolu s príslušným úrokom z omeškania titulom náhrady škody.

Navrhovateľ po tom, ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že:

- a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť,
- b) vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť navrhovateľa zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút,
- c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú,

pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou.

Navrhovateľ vyčíslil náhradu škody nasledovne:

- škoda vo výške 179,- eur ako rozdiel medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu (180,- eur) a akciovou cenou, za ktorú bolo zariadenie odporcovi predané (1,- eur),
- škoda vo výške 71,- eur ako rozdiel medzi predajnou cenou odpredaného telekomunikačného zariadenia (80,- eur) a akciovou cenou, za ktorú bolo zariadenie odporcovi predané (9,- eur),

Navrhovateľ ďalej poukazuje na ustanovenia dodatkov k zmluvám o pripojení, podľa ktorého - Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 zák. č. 40/1964 Z.z., Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ): Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednáwanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby, navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu založenom tromi zmluvami o pripojení uzatvorenými s odporcom nezotrval po dobu 24 mesiacov.

Pri tomto konštatovaní súd vychádzal z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

VP ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa Článku 2 VP (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) bodu 2.1, spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe....

Podľa Článku 2 bodu 2.6 VP , ... zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania obidvoma zmluvnými stranami...

Podľa § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednáwanej veci navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretých zmlúv o pripojení nepreukázal. Treba teda uzavrieť, že platné ukončenie zmlúv s odporcom preukázané nebolo, a teda nebolo preukázané, že by odporca svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov z týchto zmlúv nesplnil. Na tom nič nemení ani fakt, že navrhovateľ odporcovi účtoval poplatky za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy podľa všeobecných podmienok, čím podľa názoru súdu nie je daný predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č.2), k tomu súd uvádza, že podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

OZ nedeňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, tj. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu Samsung Monte S5620 a telekomunikačného zariadenia Huawei E173 USB mod. a ich akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 dodatkov) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilný telefón či iné komunikačné zariadenie za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón a aj telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu (1,- eur a 9,- eur). Navrhovateľ odpredal odporcovi telefón a zariadenie za výhodnú akciovú kúpnu cenu, hoci navrhovateľovi bolo zrejmé, že ich skutočná cena v čase predaja je niekoľkonásobne vyššia, avšak s odporcom si i napriek tomu dojednal kúpnu cenu zníženú a takúto zníženú cenu od odporcu v oboch prípadoch aj riadne obdržal.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva uzatvorená s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

S poukazom na to, že neboli naplnené predpoklady vzniku nároku na náhradu škody, súd návrh v časti o zaplatenie sumy 250,- eur s uplatneným úrokom z omeškania zamietol.

Vo výroku o náhrade trov konania medzi účastníkmi konania rozhodol v tomto uznesení súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 zák. č. 99/1963 Z.z., Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP), podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 289,67 eur s príslušným úrokom z omeškania, pričom odporca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 263,27 eur s príslušným úrokom z omeškania. Je zrejmé, že pomer úspechu účastníkov konania bol približne rovnaký, resp., že žiaden z účastníkov konania vo veci nemal plný úspech. Preto žiadnemu z účastníkov nebola priznaná náhrada trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované

dôkazy,

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.